

2017

2018

ТІГЪ ЗІМА

Slovo úvodem

Milí čtenáři,

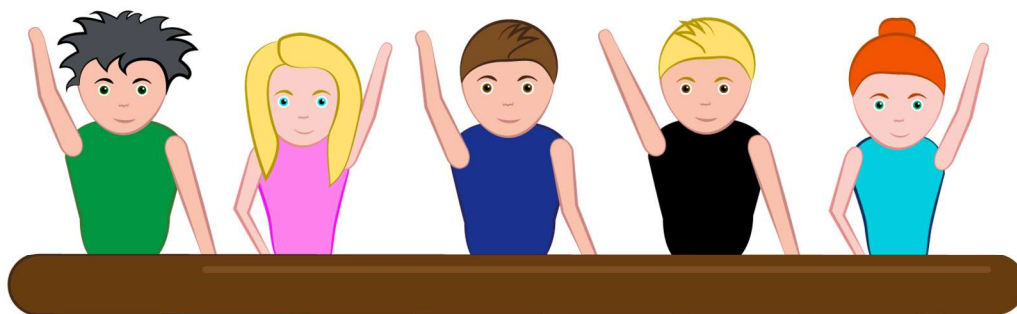
Lorem ipsum doloř sit amet, consectetur adipiscing elit. Vestibulum at porta tořtor. Nullam id tijncidunt lectus. Maecenas vel congue velit. Aliquam lorem laćus, hendrerit non congue eu, commodo hendrerit odío. Nullam egestas mattis nibh, a feugiat urna consequat id. Quisque porta vitae leo sit amet mollis. Duis vitae ullamcorper dolor. Mauris sed nulla leo. Integer vel quam ac nisl tempor ornare eget convallis mauris. Aliquam eget sem maximus, ultrices magna ac, dapibus nisi.

Jménem celé redakce,

Štěpi

Obsah:

Studentský parlament	3-4
Divadelní soutěž nižšího gymnázia	5-6
Poutavé knihy na dlouhé zimní večery	7
Kam s TiGy	8-9
Rudolfovy rady	10
Star Wars	11-12
Mechové prasátko	13
Můžeš to změnit	14
Myšlenky v matematice	15
Na slovíčko	16-17
Personální podpora	18
Recitační soutěž	18
Kometa Brno	19-21
Minirozhovor	22
Ruské centrum	23
Perličky	24

Studentský parlament Gymnázia Tišnov *tak trochu FAQ*

Jak jste si už určitě všichni všimli, v nedávné době na našem Gymnáziu po mnoha letech opět vznikl studentský parlament (dále SPGT). Pojďme se tedy podívat na základní fakta a funkce studentského parlamentu.

Co to vůbec je ten studentský parlament?

SPGT je skupina lidí, kteří dobrovolně a ve svém volném čase zastupují zájmy svých tříd. Aby studentský parlament na svých zasedáních vůbec mohl o něčem rozhodovat, je potřeba, aby na nich byli přítomni zástupci alespoň deseti tříd. (Kvinta, 2.B, 3.A, 3.B, 4.A, 4.B – Shame on you!) Z předchozího, že samotná existence SPGT nás nespasí a nevyřeší všechny naše problémy. Studenti by se měli aktivně zapojit do dění na škole, aby nám ten parlament vůbec k něčemu byl.

Kdo v tom parlamentu vůbec může být a k čemu mu to bude?

V parlamentu může být kdokoli, kdo bude zvolen svou třídou. Za každou třídu budou v parlamentu 1–4 studenti (závisí na zájmu), kteří ji budou zastupovat po dobu jednoho školního roku. Každá třída má však při hlasování jeden hlas (pokud je více zástupců, musí se mezi sebou dohodnout), nezávisí tedy na počtu poslanců – každá třída do dění zasahuje stejnou měrou (pokud se nefláká a má svého zástupce v parlamentu). Za členství ve SPGT nebudete mít žádné hmatatelné výhody (leđa občas nějaký ten zbylý muffin nebo sušenku). Získáte však možnost ovlivnit dění na škole a získáte cenné zkušenosti s organizací akcí nejružnějšího druhu a děláním kompromisů.

A co budete dělat – a jak se o tom my, discipuli vulgaris, dozvíme?

Snaha SPGT bude soustředěna do několika základních činností:

Spolupodílení se na akcích, které přesahují rámec výuky, ale týkají se studentů, jako například oslavy různých dnů (Mezinárodní den studentstva, Den učitelů, a tak podobně), časem snad i studentský majáles, plesy a jiné akce, jejichž vymýšlení právě probíhá.

Podpora iniciativy z řad studentů, které mohou oživit a zajímavě podpořit život studentů na gymnáziu.

Snaha o sledování podnětů a připomínek studentů k chodu gymnázia a v rámci možností parlamentu řešit případné problémy se zástupci vedení gymnázia.

Spolupodílení se na projektech a programech, které podporují osobnostní rozvoj zapojených studentů (just wait and see...)

SPGT bude mít také v blízké době svoji rubriku na nových školních stránkách a nástěnku na vyšším i nižším gymnáziu. Na těchto místech se vás dozvíte o všech projektech SPGT.

Budete o přestávkách pouštět hudbu do školního rozhlasu a budeme tančit na stolech v jídelně jako v High School Musical?

Ne.

Zkrátka a dobře, studentský parlament je zase tu. A doufejme že vydrží – **jenže doufat nestačí**, že jo, **musíme pro to i něco dělat**. Doufám, že jsem tímto článkem SPGT trošku uvedla a že jste si z toho alespoň něco málo vzali.

Pokud by někdo měl nějaké dotazy, můžete se obrátit na zástupce svých tříd v parlamentu (pokud nějaké máte, ehm ehm) nebo přímo na některého z členů rady (Tom Kučera, Anička Drlíková, Terka Heinrichová, Hanka Patloková). Tímto se s vámi loučím a doufám, že se staneme aktivním studentským společenstvím. (Ta poslední věta zněla hrozně optimisticky a sentimentálně, ignorujte ji).

Terka

Víte, jak je těžké naučit se kopu nesmyslných monologů, nezakopnout o všemožné rekvizity, kulisy a občas i lidi povalující se po jevišti, vypadat stále k světu a ne ztrhaně a zpoceně v záři reflektorů a ještě k tomu podat ten nejlepší výkon, po kterém si vás budou pamatovat nejen spolužáci, ale téměř celá škola?

Popravdě nezávidím žákům nižšího gymnázia, kteří si toto všechno, občas ještě s pěknou trémou jako bonus, museli prožít 20. prosince v sále Kina Svratka. Jejich dechberoucí výkony ale přesvědčily jak porotu, tak i většinu diváků, o tom že tato soutěž s mnohaletou tradicí, a když říkám mnohaletou, myslím opravdu čásek sahající pomalu až do pravěku (naši tam totiž také vystupovali), má cenu i teď, v době, kdy už se umění, a divadelnímu především, mnoho neholduje. Proto je velice krásné, že jsou organizovány výlety do divadel v celém okolí, dokumenty o vzdálených krajích v kině nebo již zmíněná divadelní soutěž, kdy si žáci všechno vyzkouší na vlastní kůži.

Nejprve přišla na řadu již ostřílená kvarta, která vystříhla etudu doslova nadpozemskou – Jak to dělají andělé aneb Stvoření světa. Jako by ani nepocházeli z této planety, uchvátili nevinní andělé, prohnání ďáblové, moudrý Pán Bůh nebo dvojice zvědavé Evy a opatrného Adama srdce jak mladších spolužáků, tak i profesorského sboru.

Po této salvě nebeského potěšení následovalo představení jako ušité pro všechny, kteří se rádi o Vánocích dívají na pohádky. Třída tercie se vytasila s majstrštykem, jejich Mrazík byl snad ještě lepší než filmová předloha. Počínaje vypravěčkou, přes blondátého Ivánka, obětavou Nastěnku až po skvělý herecký výkon dědečka Hříbečka, toto představení nemělo chybičku.

Třída sekunda naproti tomu zvolila jinou strategii: vymyslet vlastní, neotřelou a neznámou pohádku a všem tím vytrít zrak. Musím poznamenat, že se jim to povedlo. Představení s názvem tak dlouhým, že si ho nikdo nepamatuje (řekla bych, že ani půlka sekundy ne), mělo vtip, šmrnc a překvapení. Vypravěčem zde byl právník Chytrý Honza, který nám všem sdělil, že to, co jsme odmala hltali jako skvělé a bezchybné pohádky, jsou ve skutečnosti prachsproště lži, které se prostě nemohly stát tak, jak vyprávějí naši dědečkové a babičky. Pohádka O Červené Karkulce, O Popelce a O Sněhurce v tomto představení nabrala diametrálně jiný rozměr, než na který jsme všichni byli zvyklí.

Soutěžní přehlídku zakončovali benjamínci se svou taktéž novou pohádkou. Představení Mixle Pixle pohádek nám ukázalo, jak bujnou fantazii letošní primáni mají. Kromě Pacmana, který se ztratil ze své hry, obtloustlého Jeníčka, který potkal Babu Jagu s ambicemi otevřít si vlastní hospodu, jsme mohli vidět Budulínka, závislého na počítačových hrách nebo novou dívčí rockovou skupinu ve složení Růženka, Sněhurka, Karkulka a Mařenka.

Celý program doplňovaly výstupy sborů **Gloria Cantate a Jubilate** s úryvky z jejich zpracování broadwayského muzikálu Kráska a zvíře. Toto krásné dopoledne završilo vyhlášení výsledků, kde porota vyzdvihla u každé třídy jejich největší klady.

Poté přišlo na řadu vyhlášení nejlepší herců. Zde se porota rozhodla odměnit prvním místem skvělý zásah do problematického začátku jejich představení Chytrého Honzy v podání **Honzy Mičána** ze sekundy, který zachraňoval celou situaci. Druhé místo obsadila dvojrole Baby Jagy i s chaloupkou, kterou ztvárnil **Ctibor Prokop** z tercie. Pro třetí místo si přiletěl roztomilý anděl Michael **David Haman** z kvarty.

Kategorie nejlepších hereček byla také velice nabitá. Porota se nakonec rozhodla pro skvěle interpretovanou roli Luciperky **Jany Pikulové** z kvarty, která nás svou prohnáním doslova uchvátila. Druhé místo si odvážela na svém porouchaném koštěti Baba Jaga z primy. **Stella Fikáčková** dokázala, že na věku nezáleží. Třetí místo získala vypravěčka **Bára Vondráková** z tercie a její skvělý přednes, kterým dokázala, že nemusíte ani hrát, abyste byli nejlepší herečkou.

Všechny třídy dokázaly, že zvládnou náročné úkoly, a za to jim patří obdiv a díky jak od poroty, tak i od jejich starších spolužáků, kteří z představení odcházeli plni dojmů. Samozřejmě děkujeme i jejich třídním učitelům, bez kterých by se tato soutěž neuskutečnila.

A v neposlední řadě děkujeme vedení školy za možnost uskutečnit krásné akce a **p. Glosr Cvrkalové**, která se postarala o doprovodný program.

Rinuška

Poutavé knihy na dlouhé zimní večery

Není nad to trávit pošmourné zimní večery doma v teple se správnou knihou. Moje dnešní literární typy jsou tři knihy, které jako výplň těch nudných večerů poslouží fantasticky. Všechny tři jsou dlouhé, všechny tři vyprávějí velké, mnoho let se odehrávající příběhy a všechny tři se dají číst hodiny a hodiny, aniž by svého člověka unavily či znudily. A byť jsou každá z jiného uměleckého soudku, všechny nabízejí unikátní pohled jak do lidského nitra, tak do prostředí, které jeho autor důvěrně znal.

Mario Puzo: Kmotr

Byť tato studie vztahů a charakterů uvnitř jedné vlivné mafiánské rodiny proslula spíše ve své filmové podobě, její literární předchůdce nesmí být opomíjen. Puzův román je sarkasticky zábavný a vtahující, stejně jako provokativní a inteligentní. Má smysl si ho přečíst i v případě, že jste již viděli film, jelikož jeho pohled do světa organizovaného zločinu je rozvětvenější a méně centralizovaný kolem titulní postavy Michaela Corleona, a nabízí tak více úhlů pohledu a komplexnější pochopení samotného příběhu.

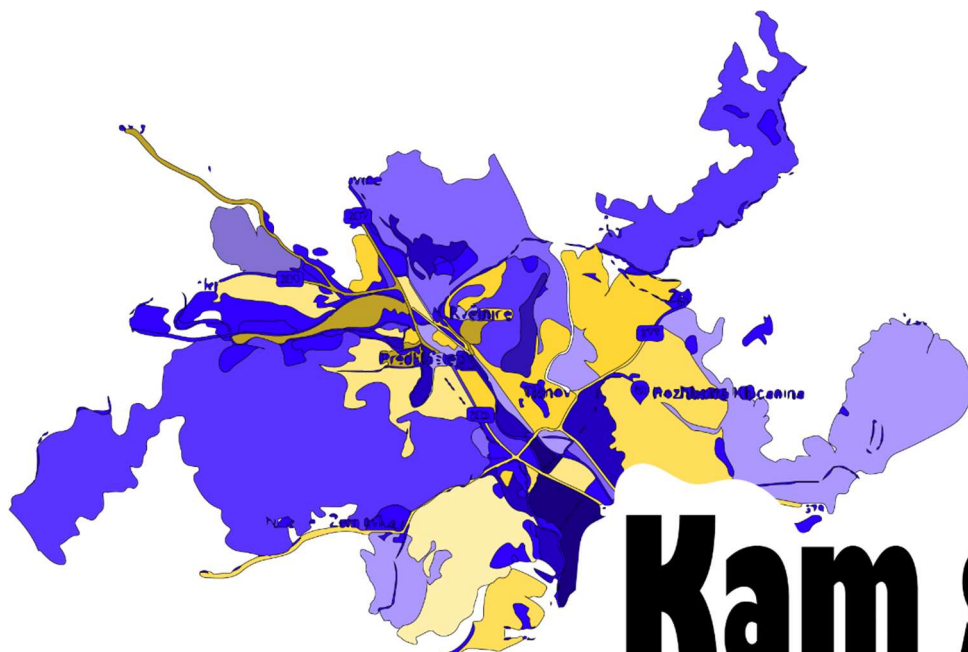
Lev Nikolajevič Tolstoj: Anna Karenina

Anna Karenina je se vši jistotou geniální kniha. Nadčasové zrcadlo Ruska 19. století, které v sobě zobrazuje lásku i nenávist, život i smrt, tragičnost i štěstí. Na 800 stránkách nachází autor prostor, v němž jsou všechny postavy vykresleny s tak obrovským citem pro psychologii, že se stávají komplexním vesmírem citů a myšlenek a že, (když čtenář Tolstého literární svět opouští) jsou mu bližší než jeho vlastní příbuzní.

Stephen King: To

Stephen King je jako autor hororových románů přesvědčen, že skutečná hrůza spočívá v lidských frustracích a traumatech a že nadpřirozeno a příšery jsou pouze způsoby, jak dát našemu strachu destruktivní ráz. Proto může čtenáře překvapit, kolik jeho údajný opus magnum obsahuje expozice a popisu každodenních problémů hrdinů předtím, než do jejich životů zasáhne nevysvětlitelné a mocné zlo, které dá jejich úzkostem fyzickou podobu. Ale Kingův román není jen líčením hrůzných traumat a fobií, jako protihodnotu strachu a bolesti nabízí přátelství, solidaritu a lidskou schopnost čelit Tomu společně.

Julyberda

Kam s TiGy?

OBORA HOLEDNÁ

Kus přírody se živou zvěří uprostřed Brna.

Převážně slouží pro chov muflonů a daňků, ale hned u vchodu na vás čeká výběh s divokými prasátky. Mufloni a daňci se po celé oboře pohybují volně, takže když budete mít štěstí, můžete je i nakrmit. Pokud budete tiší, zvířátka se určitě objeví.

Oborou vedou asfaltové cesty, takže je to vhodný prostor na výlet pro rodiny s kočárky nebo na běhání.

Podél cesty je vybudovaná i zábavná naučná stezka. Obora má několik možných vstupů. Nejčastěji používaný je vstup hned k výběhu s prasátky ze zastávky Stará dálnice. Zde se dá i zdarma zaparkovat autem na jednom z dvaceti parkovacích míst.

Vstup do obory je zdarma a je otevřená každý den 24 hodin.

Se psy je vstup povolen pouze na vodítku.

Adresa: Žebětínská, 623 00 Brno-Žebětín

ZA TROCHOU SPORTU

Barvám neuteces

5 km barevného běhu skrz 5 barevných zón

Nejblíže Brnu se akce bude konat **5. 5. 2018 ve 13 hodin v Olomouci.**

Dále pak v 12. 5. 2018 v Praze,

19. 5. 2018 v Českých Budějovicích a 1. 9. 2018 v Plzni.

Více informací a registraci najdete

na stránkách www.barvamneuteces.cz

KAM NA CAFE?

Envi café – kočičí kavárna

Envi café je kočičí kavárna v centru Brna. V nabídce najdete kromě kávy i výborné sypané čaje a spoustu dobrých jídel domácí výroby. Odpočiňte si a užívejte pouze přítomnosti čtyřnohých obyvatelů kavárny a skvělé kávy.

Všechny kočičky v kavárně jsou z útulků, neměly tedy ve své minulosti mnoho štěstí.

Jsou tu spokojené a každý host má příležitost si je pohladit. Je jich rovnou 8 a jmenují se Mojmír, Felix, Leila, Sněhurka, Naďa, Kessie, Triša a Fin.

Kavárnu najdete na Kolišti 259/55

Tel.: +420 602 940 031

www.envi-cafe.cz

SLAVNOSTI BŘECLAVSKÉHO PIVA

9. 6. 2018 Zámecký areál Břeclav

Vystoupí kapely:

Mig 21, ŠKWOR, Rybičky 48, Dymytry, Xindl X, Cocotte Minute, SKYLINE,

John Wolfhooker, David Stypka & Bandjeez, PSH - Peneři Strýčka Homeboye

Vstupenky:

Do 31. 3. za 350 Kč

Do 3. 6. za 390 Kč

Na místě (9. 6.) za 490 Kč

Více informací na www.slavnostibreclavskhopiva.cz

Kája

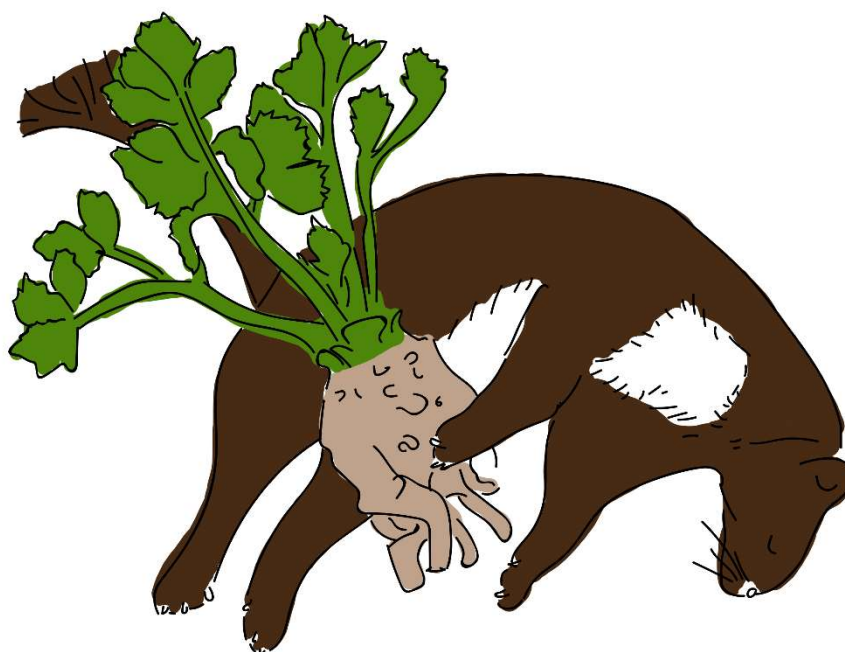
Rudolfovy rady

„Zdravím, dnes jsem na to šel trošku metaforicky. Ale jistě vše pochopíte, poučení je více než zřejmé.“

Kuna s celerem

Co chtít víc?	Vykali švestku.	Ani slepák.
Víc Celeru.	A taky celer.	Ivka štětka,
A taky Kun.	A kunu.	Pifla dědka,
Kim Jong Un	Těhotnej tučnýák,	U dálnice s kamenem,
Má dost kun.	Nemá kunu,	Sebrala mu,
A taky celeru.	Ani celer,	Kdo to čekal,
Kim Jong Un je tlustá čiča,	A ani není těhotnej, protože	Kunu s celerem.
Vypadá jak celer,	tučníáci kladou vajíčka.	A tak kuna s celerem,
Najednou tam přišla kuna.	Žebřík Alfons,	Protáhla se večerem.
Jeje, to je malér.	To je chlapák.	A s celerem v sobě,
Když kuna sežere celer	Nemá kunu.	Skončila kuna v hrobě.

Rudolf

STAR THE LAST JEDI WARS

Do naší galaxie opět zavítaly Hvězdné války. Osmá epizoda ságy, druhý díl třetí trilogie a třetí Star wars film natočený pod záštitou studia Disney je jeden z nejočekávanějších filmů roku 2017. Předchozí epizoda Síla se probouzí byla často kritizována za to, že se až příliš odkazovala na původní trilogii, že se bála být nová a originální a že se spíše snažila zalíbit se fanouškům než vyprávět příběh. Režisér a scénárista Rian Johnson, kterému bylo svěřeno přímé pokračování, tyto stížnosti vyslyšel, rozhodl se vyslat příběh zcela nový směrem a známým motivům ze světa Hvězdných válek vtiskl novou tvář.

Johnsonův přístup se ze strany fanoušků setkal jak s nadšením a obdivem, tak s kritikou a vlnou odporu. Nejčastější argument těch, kteří s novotami nesouhlasí, je, že Johnson nenavazuje na tradici „starých dobrých Star wars“, čili že problém je přesně opačný než v Síla se probouzí. Příznivci svůj postoj naopak zdůvodňují tím, že Johnson svou schopností o světě Hvězdných válek pochybovat vrátil franšíze drobný duchovní přesah, který měla naposledy v osmdesátých letech.

Johnson kvality svého filmu staví na podobných principech jako kdysi tvůrci v pořadí druhého natočeného dílu Impérium vrací úděl. Stejně jako v případě Impéria i zde akční scény ustupují, aby příběh mohl nabrat větší obrátky, vyprávění funguje především díky umnému skloubení tragiky a zábavnosti, relativizují se hodnoty dobra a zla natolik, aby divák začal přemýšlet nad těmito pojmy, nikoli však tolik, aby se narušil tradiční rámec pohádky a do středu pozornosti se dostává Síla, tajemná duše vesmíru, která dává všemu a všem ve světě Hvězdných válek význam.

Kdysi dávno v jedné přelidněné galaxii...

Johnsonovi se překvapivě podařilo ukočírovat i problematickou přelidněnost světa Hvězdných válek, ve kterém se z předchozích epizod nakupilo příliš mnoho charakterů, které musejí mít ve filmu svůj úkol, konflikt a vliv na vývoj situace. Vyřešil to tím, že rozdělil film do tří navzájem propojených souběžně probíhajících dějových linií. Zuří tu klasická bitva mezi dobrem a zlem, bez které jsou Hvězdné války nemyslitelné. Dále je tu věnován prostor hrdince a záporákovi, kteří pochybují sami o sobě, a spolu s nimi i zestárlému Luku Skywalkerovi z původní trilogie, který pochybuje o Síle samotné. Nakonec je tu špionážní linie, které má film odlehčovat a dodávat do něj víc akce.

Z celé plejády dobrých herců se nejvíc projevuje Adam Driver jako čím dál rozervanější i nebezpečnější Kylo Ren, který je jako labilní antihrdina vším, čím mohl a měl být Anakin z druhé trilogie. Jeho ženský protějšek v podání Daisy Ridley je zase patřičně sympatický (ostatně jako už v předchozím díle). Za zmínku určitě stojí také Mark Hamill, který od osmdesátých let herecky dospěl a polohu „naštvaného starého učitele“ zvládá rozhodně lépe než kdysi polohu „naštvaného mladého studenta“.

Na co se vlastně zlobíme

Je to zvláštní a snad za to mohou přehnaná očekávání, ale nové epizody jsou mnohdy kritizovány kvůli věcem, které ve franšíze existovaly už od jejího prvopočátku. Roztomilá zvířátka a robůtci k Hvězdným válkám neodmyslitelně patří, a kritériem kvality nových dílů by tedy neměla být jejich nepřítomnost, ale fakt, že se neredukovaly pouze na ně (jako například Skrytá hrozba). Stejně tak je nesmyslné stěžovat si na mírnou děravost či vykonstruovanost děje a porušování fyzikálních zákonů, pokud nám to nevadilo už v původní trilogii. Stejně lichý se jeví i argument, že Disney nemá Star Wars promyšlené dopředu, to samé se totiž dá říct i o Georgi Lucasovi. On sám sice tvrdí opak, pozornému divákovi ale neuniknou logické díry mezi jeho dvěma trilogiemi (například v Návratu Jediho si Leia pamatuje na svou matku, ačkoliv ta zemřela v Pomstě Sithů několik minut po Leiině narození) nebo uzavřený konec úplně prvního Star Wars filmu.

Nechci tvrdit, že bychom měli ke Star Wars přistupovat nekriticky, jen bychom si měli správně nastavit parametry jejich hodnocení. Hvězdné války nejsou technickým sci-fi, ale spíš dobrodružné fantasy. Odehrávají se ve světě, kde osud hraje větší roli než logika. Kde malí stateční Davidové vždy porazí zlé Goliáše, navzdory tomu, jak je to nepravděpodobné. Kde vyprávění musí být plynulé a živé, nezatěžkané dlouhými expozicemi. Jako správná pohádka nemluví o politice ani vědě, ale o zlu, které je nezničitelné, ale každý s ním může s ním bojovat po svém.

Závěrem

Poslední z Jediů se drží nejlepších tradic tohoto galaktické mýtu. Je naivní, inspirativní, melancholický i zábavný. Nabízí divákům filmový svět, který žije a dýchá a který působí doslova hmatatelně díky úspornému využívání CGI efektů ve prospěch kulis, loutek a praktických filmových triků.

Julyberda

Mechové prasátko

Mechovým prasátkem či vodním medvídkem pojmenujeme pouze jediné zvíře na Zemi, a to **želvušku**. Můžeme ji nejspíše považovat za nejodolnějšího živočicha na zemi, neboť se vyskytuje na souši i ve vodě, na ledovci či v poušti, určitě ji najdete i v mechu na vaší střeše nebo někde na zemi v trávě, kde právě vykonal potřebu váš pes.

Mikroskopické tělo tvarem připomínající medvídka se skládá z jednoho hlavového a čtyř trupových segmentů. Pokrývá ho chitínózní kutikula s dlouhými chloupky. Živočich má osm končetin zakončených drápkami. Některé druhy používají vysávání potravy bodavé ostny (stylety). V těle nenajdeme dýchací a oběhovou soustavu, mozek ano, ale pouze v primitivní podobě. K orientaci želvušky využívají drobná očka a hmatové štětinky. Jsou to hermafrodité, takže jsou obdařeni pohlavními orgány obou pohlaví.

Anabióza je stav, do kterého želvušky upadají za nepříznivých podmínek. Činí je velmi odolnými vůči okolním vlivům. Při anabióze do svého těla vyplaví cukr trehalózu, který se za určitých podmínek převede do struktury podobné sklu, a ochrání tak buněčné struktury želvušky. Vydrží v ní var, sucho, osmihodinové ponoření do kapalného helia a škodlivé záření. Díky ní přežijí i radiaci (více než tisíckrát vyšší jak člověk), vydrží rozpětí teplot od cca -273 do +150 °C. Zmrzlé můžou přežít desítky let (známe případ 30letého zmrazení). Při snižování teplot dokážou snížit podíl vody v těle z 85% na pouhé 3%. Snesou vakuum a tlak 6x větší, než je na dně oceánu. Jsou vědci velmi často využívány k výzkumu vesmíru.

Jiný odborný název pro želvušky je *Tardigrada* (toto slovo vzniklo z latinského *tardus*=pomalý a *gradus*=krok). Toto označení zavedl italský biolog Lazzaro Spallanzani (čtyři roky po jejich objevení) v roce 1777. Kmen se dělí do tří tříd, z nichž se jedna považuje za nejistou. Celkový počet druhů želvušek se odhaduje až na 10 000.

Podle mého názoru, jsou tito úžasní drobečkové natolik odolní, že přežijí i nás samotné...

Čmelák

#Můžeš to změnit

Nejspíš jste zaregistrovali, že se v našem městě uskutečnila akce s názvem *Můžeš to změnit*. Vybraní studenti reprezentovali ve čtvrtek 1. 3. naše gymnázium na tišnovské radnici. A o čem to vlastně celé bylo?

Organizátoři workshopů se řídí heslem, že entuziasmus mladých a zkušenosti starých spolu zmůžou mnohé. *Dáváme dohromady energii a nápady studentů středních škol se zkušenostmi a možnostmi lokálních politiků a pomáháme jim společnými silami měnit Jihomoravský kraj.* V našem kraji se tak konalo celkem 12 workshopů v různých městech. Celý projekt organizují Mezigenerace z. s. a Eutis o. p. s. za podpory EU Erasmus+ a Jihomoravského kraje.

Na radnici jsme se sešli už před devátou hodinou ranní. Spolu se studenty z dalších škol jsme zaujali místa v sále, kde nás přivítali hlavní pořadatelé a představili nám organizace, které zastupují. Vysvětlili nám také, v čem spočívá podstata projektu *Můžeš to změnit*.

Na 12 workshopech v regionech Jihomoravského kraje se setkají studenti středních škol s místními politiky a úředníky. Dozvědí se něco o sobě navzájem, utvoří společně týmy a definují problémy, které studenty štve. S pomocí mentorů v následujících týdnech připraví projekty s cílem tyto problémy vyřešit. Nejlepší projekty budou týmy prezentovat na jaře 2018 na konferenci v Brně. Tři nejlepší týmy získají finanční příspěvek na realizaci svého projektu.

Po prohlídce radnice jsme si vysvětlili, jak funguje samospráva měst a krajů, ujasnili si rozdíly např. mezi „uvolněným“ a „neuvolněným“ politikem. Vyzkoušeli jsme si také, jak vypadá zastupitelská demokracie, když jsme vedli debatu na téma, zda by měli občané rozhodovat o všech referendech.

Poté mezi nás zavítali tišnovští politici, kteří se nám krátce představili. Prozradili nám, jakou funkci zastávají, jak a proč se k politice dostali a co je na jejich práci nejvíce baví. Následoval workshop *Poznej svého politika*, kdy jsme po skupinkách chodili za jednotlivými politiky a mohli s nimi řešit cokoliv nás zajímalo. Podle toho jsme si pak vybírali, kterého politika chceme za svého patrona. Toho jsme potřebovali, aby nám pomohl a poradil při vytváření našich vlastních projektů. Abychom poukázali na to, co všechno chceme změnit, sepsali jsme si seznam věcí, které se nám v Tišnově nelíbí. Každá skupinka pak se svým patronem politikem vybrala jeden problém, který se snažila vyřešit.

Tyto naše projekty jsme pak před ostatními prezentovali a ještě na nich dále budeme pracovat. Ty nejúspěšnější totiž budou představeny v březnu na brněnské konferenci a tři nejlepší z nich získají příspěvek na uskutečnění projektu. Držte tedy Vaším spolužákům palce, ať jsou jejich projekty co nejúspěšnější a pamatujte, že i Vy to můžete změnit!

Informace o akci cituji z facebookové stránky Můžeš to změnit.

Štěpi

Myšlenky v matematice

Jak se to počítá?

Taky ti to
vyšlo tak divně?

A jaký byl
teda správný výsledek?

Jak byl ten vzorec?

Počkat, to
jsme si měli psát?

Jak jsme se k
tomuhle dostali?

Kde se
vzalo tohle číslo?

Půjčíš mi kalkulačku?

Nemá náhodou
někdo dvě kružítko?

Ůps, tady mi
trošku uhnulo pravítko.

Měla to být
těčna nebo sěčna?

Učitel:
„Pochopili jste to všichni?“

Já *v duchu*:
„Já ani nevím,
co na tom nechápu...“

Chápeš to?

A vysvětlíš mi to?

Aha!
...Ne, pořád to nechápu...

Asi jsem
vadný/á,
vzdávám to!

Absolutně to
nechápu...
Jdu se zastřelit...

Na slovíčka s KOUZELNÍKEM TOMASIANEM

Ing. Tomáš Juřík alias kouzelník Tomasio *2. 3. 1987 je držitel několika cen v mikromagii. Znáť jej můžete například z televizní show Československo má talent, kde se v roce 2016 probojoval až do finále. S (nejen) svými kouzly objíždí republiku i státy EU. Svoji návštěvou potčil letošní Reprezentační ples města Tišnova, kde mi ochotně poskytl rozhovor.

Nejprve jsem se ho zeptala, jak se těší na svoje vystoupení v Tišnově.

Těším se, je to dneska moje třetí vystoupení, takže jsem měl náročněj den. Hlavně co se týče dopravy a počasí, ale těším se jako vždy. Publikum je vřelé, takže doufám, že se jim kouzla budou líbit a že je vtáhnou do světa čar a iluzí.

Mohl byste nám prosím prozradit, kde všude jste dnes okouzloval publikum?

Byl jsem nedaleko odtud, byl jsem v Brně a byl jsem v Prostějově na plese, takže sem tam, sem tam, ale to k tomu patří.

Na akcích jakého typu Vás můžeme potkat nejčastěji?

To záleží na ročním období. Teď v tuto chvíli jsou to plesy, firemní večírky a na jaře začínají svatby, narozeninové oslavy, v létě různé oslavy dětského dne, potom zase firemní akce. Každý období má svoje typický vystoupení.

Kde Vás můžou zájemci o Vaše vystoupení kontaktovat?

Mám dva weby, ale ten hlavní je www.tomasiano.cz, kde je kontaktní formulář. Tam mi například napíšete, že máte oslavu 50. narozenin, napíšete mi město a já se s vámi pak spojím a všechno dojednáme.

Pomohla Vaší kariéře show Československo má talent?

Určitě mi to strašně pomohlo, hlavně proto, že si mě všimly větší firmy a agentury. Dostal jsem se na lepší místa, a tak urychlil svůj profesní růst.

Takže člověk nemusí vyhrát, aby se posunul dál?

Ne ne, ale samozřejmě záleží, jak s tím kdo naloží. Já jsem se tomu věnoval už delší dobu předtím, takže mně to přineslo to ovoce, to co jsem od toho čekal. Myslím si, že kdybych vyhrál, tak by to, kromě té výhry, nemělo větší dopad než když jsem skončil v té desítce.

Kdy jste se ke kouzlení dostal? Co Vás na něm lákalo?

Odjakživa se mi líbilo, protože jsem takovej hračka. Mám rád to tajemství a vůbec ty věci kolem. Vždycky jsem něco vyráběl. Proto jsem vlastně vystudoval strojírenství, protože jsem hravej a rád vyrábím. A kouzlení je spjaté s výrobou rekvizit, různých propriet k tomu potřebných. Dneska je to hodně populární pro děti od 8 do 12 let. Zajímá to snad každého druhého kluka, co potkávám. Vrací se ta doba, kdy je magie zase populární.

Máte nějaký oblíbený typ kouzel?

Určitě magie zblízka neboli mikromagie, kdy děláte kouzla s kartami, prstýnky nebo bankovkami a s penězi. Ohýbání vidličky silou vůle je poslední dobou takový hit, co předvádím. To je mi asi nejbližší, předvádět to takhle zblízka, protože když se kouzla předvádí na pódiu, tak je to od diváka dál a už tam není taková ta důvěra, jako když to vidí z bezprostřední blízkosti dvaceti centimetrů. Nejsilnější dojem na diváka tedy udělám s pomocí mikromagie, kdy jsem úplně u něj. Na druhou stranu tady je asi 500 lidí a trvalo by příliš dlouho, než bych je všechny obešel, protože za hodinu udělám třeba sto lidí. Proto je na takové větší akce lepší volit právě jevištní vystoupení.

Přizpůsobujete kouzla typu události?

Jo, mám to vždycky trošičku tematicky upravený. Na svatby hlavně s nevěstou, ženichem... Spíš než samotný kouzlo se mění podání toho kouzla.

Jaká kouzla jste si přivezl do Tišnova?

Do Tišnova jsem přivezl jako zlatý hřeb levitaci diváčky, to bude na závěr. Mám tam i číslo od Copperfielda, což je pro mě velkou ctí, že ho můžu předvádět. Ze semifinále Československo má talent budu předvádět trhání novin a zcelení a další... Nebudu prozrazovat, podívejte se. Ať se vám vystoupení líbí!

Děkujeme Tomášovi za ochotné poskytnutí rozhovoru!

Štěpi

PERSONÁLNÍ PODPORA - GYMNÁZIUM TIŠNOV, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

Naše škola získala dotační podporu ve výši 1.134.594,00 Kč v rámci programu šablon. Název projektu: Personální podpora - Gymnázium Tišnov, příspěvková organizace. Tento projekt je spolufinancován EU.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Pod vedením p. uč. Rohlíkové, Zelinkové a Chalupové Veličkové se v Městském kulturním středisku konala dne 6. 12. recitační soutěž. Hodnocení probíhalo ve dvou věkových kategoriích, a to prima, sekunda a tercié, kvarta. Recitace soutěžících, které sledovalo celé nižší gymnázium, byly proloženy autorskými pracemi studentů, jež někteří s odvahou přednesli před celým publikem. V odborné porotě, která všechny výstupy pečlivě sledovala a hodnotila, byli jak zástupci učitelského sboru (p. uč. Seberová a p. uč. Vykoukalová), tak zástupci z řad studentů, konkrétně tři redaktorky TiGy. Z velkého množství výstupů nakonec v první kategorii zvítězil Rostislav Vermouzek následován Magdalénou Zelinkovou a Martinem Baumannem a ve druhé kategorii obsadila první místo Sabina Vahalíková, po ní následovaly Helena Vacková a třetí Anna Drlíková. Na závěr celého dopoledne vystoupila třída kvarta pod vedením Petry Glosr Cvrkalové s mikulášským představením, do kterého zapojili i mnoho ostatních studentů nižšího gymnázia.

Jitka

Určitě všichni znáte hokejový tým HC Kometa Brno. Je to extraligový tým, který se minulou sezonu stal **mistrem České republiky**. Na tento titul Kometa čekala 51 let (a byl v pořadí 12.), díky čemuž se dorovnala extraligovému nováčku Dukle Jihlava. Velice nás zajímalo, jak to v takovém týmu chodí, včetně vlastních pocitů hráčů. Kontaktovali jsme tiskového mluvčího, se kterým jsme se domluvili na čtvrtek 19. října. Sejt jsme se měli v DRFG Areně.

Když jsme vstoupily do Ronda, první, co jsme viděly, byla malá prosklená místnost–vrátnice, ve které seděli lidé a dívali se na kamerové systémy. Když jsme šly dále, po naší pravici se právě chystaly kabiny pro hostující tým, kterým byl Hradec Králové. Na levé straně byly jedny dveře. Když jsme do nich vešly, byla před námi dlouhá ulička. Zde se nacházely vchody do šaten. Nejbližší patřily mladým dorostencům, ty o něco dále starším dorostencům a nejvzdálenější patřily A-týmu. Došly jsme až na konec chodby a tam čekaly na hráče přicházející z tréninku, který končil v 11:00.

MAREK ČILIAK

Co se vám honí hlavou, když na vás jede sám protihráč?

(smích) Vtedy asi neviem. Podľa toho v akej situácii. Tam to je ťažké.

Jaké je to pro vás, když celý stadion skanduje vaše jméno?

Tak je to výborné. Je to super pocit. Preto to robíme.

Měl jste někdy chvíli, kdy jste si řekl, že s hokejem chcete skončit?

Mal som. Pred niekoľkými rokmi v Nitre.

Zvládnul jste to a teď hrajete dál a baví vás to.

Tak jasne. Tam bola iná situácia. V klube to neklapalo, tak som odišiel.

Když za vašimi zády celý kotel křičí „Kometa Brno“ vadí vám to, nebo to ignorujete?

Tak je to super. Ženie nás to dopredu.

Přemýšlel jste, že byste přešel do jiného týmu?

To je těžká otázka. Ja som tu už ako doma, ale nikdy človek nevie, kde skončí.

Když teď hrajete Ligu mistrů, je to pro vás zátěž, nebo získáváte zkušenosti a vidíte, jak hrají hokej i zahraniční státy?

Tak je to dost náročné na cestovanie, podľa toho kedy sa hrá. Ak sa hrá o dva dni skôr, tak je to vyčerpávajúce. Ale teraz, ako na Ligu majstrov odišli mladí chalani, tak sme si mohli oddýchnuť.

Máte nějaký hokejový vzor?

Hokejový priamo nemám.

Kdybyste si mohl vybrat, šel by jste spíše na rockový koncert, orchestr, nebo na muzikál, do divadla, nebo třeba na hokej, fotbal?

Tak to skôr by som šiel na rockový koncert. Alebo podľa toho, kto by hral zápas.

VOJTA NĚMEC**Hraje se vám lépe, když celý stadion skanduje, nebo když je ticho?**

Tak to je jasná otázka. Samozřejmě, že když je ticho, tak se nikomu nehraje dobře a je to jedno jestli je to na hřišti soupeře, nebo na našem domácím, ale zaplať Pán Bůh, že nám se to moc neděje, takže samozřejmě je lepší, když je trochu hluk.

Hrajete poprvé Ligu mistrů, nebo už jste ji někdy hrál?

Poprvé před tím jsem hrál něco podobného na stejném principu, takže nějaká mezinárodní zkušenosti mám, ale Ligu mistrů hraji poprvé.

Jak jste se dostal k hokeji?

No přes otce, on byl velký sportovec, když byl mladší, a on mě k tomu táhnul taky, takže jsem za mlada zkoušel hodně sportů a hokej vykrystalizoval jako nejlepší volba.

Čím byste byl, kdybyste nebyl hokejista?

(smích) To je strašně těžká otázka. Já jsem hokeji věnoval celý život, takže skoro nic jiného neumím, takže teďka si opravdu přesně nedokážu říct, co bych byl, ale vzhledem k tomu, že jsem dělal nějaké vysoké školy k tomu, ale nedokončil, takže možná něco z toho. Pravděpodobně bych byl učitel nebo bych se pohyboval v cestovním ruchu.

Když jedete sám na branku improvizujete, nebo víte co udělat?

Bejvávalo, že jsem věděl, co mám udělat, teďka je to jen čistá improvizace. (smích)

Jak jste se cítil, když jste zvedl Masarykův pohár nad hlavu?

No ono je to trochu složitější, protože jsem tou dobou byl zraněněj. Měl jsem špatný rameno a zvednout jsme ho vlastně nemohl, takže jsem ho zvedal ve dvojici s Honzou Káňou, který měl taky zraněnou ruku, ale samozřejmě je to strašná euforie. Stalo se to poprvé a doufám, že ne naposled, ale bylo to něco neskutečného.

Máte nějaký hokejový tým, proti kterému se vám hraje špatně a naopak, proti kterému se vám hraje dobře?

No tak to je strašně těžká otázka. Extraliga je tak strašně vyrovnaná, že každý tým je velice silný, ale kdybych měl někoho vyzdvihnout tak asi Třinec, protože ten je opravdu hodně bruslivý a technicky vybavený a naopak proti komu nejlíp, možná proti Spartě.

Pamatujete si na váš první gól za Kometu?

Jo, naprosto přesně. Bylo to proti Vítkovicím v roce 2011 nebo 2012, teď si nejsem úplně jistý. Vyhráli jsme 8:2 a já jsem dal 2 góly a 3 nahrávky, Leoš Čermák (kapitán) měl 3+3, takže to bylo něco neskutečného a na tenhle zápas nezapomenu.

Myslíte si, že je lepší jít do play-off na prvním místě, nebo na posledním místě?

Já myslím, že je to úplně jedno. Nejdůležitější je se do play-off dostat.

Pamatujete si na svoji hračku z dětství, s kterou jste si nejvíc vyhrál?

(smích) Jo pamatuju, měl jsem volant a běhal jsem s ním po baráku a točil jsem s ním jako malý kluk, takže to byla moje největší hračka.

Barča a Helča

Minirozhovor s

MGR. PETROU SEBEROVOU

Jak asi většina z vás ví, tento školní rok přibyla nová členka do učitelského sboru, paní učitelka Petra Seberová. A tady máte krátký rozhovor, který nám velkoryse poskytla i přes počáteční zdrženlivost.

Náš gympl není první škola, na které učíte. Z jaké jste tedy přešla a proč?

Přišla jsem ze školy 28. října a to proto, že jsem dostala nabídku a chtěla jsem si zkusit učit někde jinde.

Jaké předměty vyučujete? Učíte i na NG?

Učím biologii a tělesnou výchovu, na NG ale jen biologii v primě a v sekundě.

A jak se Vám tu líbí?

Zatím se mi tady líbí moc, za tu chvilku nedokážu říct, s čím bych nebyla spokojená. Žáci jsou fajn, je to zase jiná zkušenost než učit na ZŠ a... Je to tady takový malý a působí to tu na mě rodinně. Za ten měsíc už jsem se tady docela zorientovala a mám tady spoustu svých bývalých žáků, kteří mi taky tak trošku pomáhají, abych si tu nepřipadala úplně ztracená.

Ani přecházení mezi budovami Vám nevadí?

No, tak mně to přecházení úplně nevadí, akorát s tou biologii na NG je to trochu složitější, když s sebou tahám spoustu tašek s pomůckami. Zatím to ale zvládám.

Co říkáte na sportovní výkony gympláků?

Z tělocviku vyučuji jenom holky a musím říct, že studentky z tišnovských základních škol mají lepší základy než ty, co přišly ze škol z okolí. No celkově mám pocit, že sport není prioritou zdejších žáků (smích), ale samozřejmě se v každé třídě najde někdo šikovnej. Výkony pro mě ale nejsou tolik důležité jako to, jestli se žáci snaží.

Moc Vám děkujeme za Váš čas :-)

Sára&Sabina

Ruské centrum

Každý, kdo se učí německy, má možnost tímto jazykem mluvit hned ve dvou našich sousedních státech. Svoje znalosti pak ověřují na výletech do nedaleké Vídně. My ruštináři jsme se tedy ptali, proč si nemůžeme vyrazit do Ruska. Někteří z nás už dokonce začali i plánovat, kam bychom se podívali, ale to bychom se asi nedoplátili. Naštěstí přišla paní profesorka Zelinková s ideálním řešením, takže jsme si i my mohli otestovat naše znalosti ruštiny přímo v terénu.

Naplánovala a všechno dohodla s naším vedením, takže jsme mohli po 3. hodině odjet vlakem a hurá do Brna do Ruského jazykového centra. Uvítala nás tam samotná vedoucí spolu s jednou ještě studující pomocnicí. Připravily si pro nás různá cvičení, jako například sestavování rozhovoru nebo poslech ruské písničky od zpěvačky Ani Lorak, a také jsme se naučili spoustě nových užitečných slovíček.

A pak už nás čekala naše druhá zastávka, návštěva pravoslavného kostela sv. Václava s výkladem místního kněze. Seznámil nás s rozdíly mezi katolickou a pravoslavnou vírou, vysvětlil nám, jak probíhají jejich bohoslužby, a dozvěděli jsme se, co je to například ikonostas a k čemu slouží.

Závěrem bych chtěla ještě poděkovat paní profesorce Zelinkové, že nám umožnila tuhle malou ruštinářskou výpravu.

Vaše Kočka

Perličky

Učitel: „Všimněte si, jak jsou názvy míst, kde se něco vyrábí, tvořena koncovkou -árna. Třeba cukrárna. Napadají vás další příklady?“

Žák 1: „Továrna!“

Žák 2: „Kavárna!“

Žák 3: „Pivnice!“

Daňková: „Ty jsi rychlá jako průjem, ale děláš zbytečný chyby.“

Hošková: „Takže vám je jasný, co udělá Hošková?“ Student: „Hošková zadá příklady a bude se smát.“

Hošková: „No, kdo z nás nekrade? Každý krade ... minimálně hrozinky.“

Havlátová: „Co je to alimetation?“ Student: „Nějaký kouzlo z Harryho Pottera?“

Havlátová: „Další skupinou jsou indolové alkaloidy.“ Student: „Od toho asi nebude Indulona, že?“

Učitel: „Já čekám, kdy přijde to inteligenční osvícení, protože ty prej vůbec nejseš blbej.“

Student: „Lodí se přepravuje jen to, co se nemůže přepravit na silnicích.“ Student2: „Uprchlíci!“

Havelka: „Kam směřuje loketní kost?“ Student: „Do lokte.“

Havelka: „Ani já, jakožto zástupce dokonalých učitelů, nejsem dokonalý.“

Daňková: „Musíte si posadat dopředu, abych vás měla blíž. To ode mě víc nasajete tu němčinu.“

Daňková: (překládá doslovně testy z němčiny) „Ježíš byl sáčky, potom pochopil nám a nakonec ho nebe vzalo nahoru.“

Daňková: „Ty šutry, co kapají na sebe, jsou krápníky.“

Student: „Tohle je bývalý keňský prezident a tenhle je současný. To je jeho syn, takže Keňa je vlastně taková rodinná firma.“

Havelka: (probírá UK): „... a ještě doprava...“ Student: „Ale ne, tam se jezdí doleva.“

Student: „Mohl bych prosím na záchod?“ Drlíková: „Jako teď?! Teď je to hrozně napínavý. A navíc, mně se chce taky, tak dáme bobříka držení.“

Ondráčková: „Vy jste teda potvory...“

Student: „Jakej je rozdíl mezi opatrovníkem a poručníkem?“ Student2: „Opatrovník opatruje a poručník poroučí.“

Hanus: „Vaše historické vědomí přechází spíš v historické bezvědomí.“

Hanus: „Nedopustíte vítězství hormonů nad neurony.“

Rohlínková: „Má pohádkové prsty.“

Student: (odsedne si od spolusedící) Ondráčková: „Že by rozchod?“

Prohřešky vyučujících:

Havelka: Schovává se mezi žáky a používá velmi účinné maskování.

Drlíková: Až moc se vyžívá ve vyprávění historek, ze kterých žáci omdlévají.

Hanus: Svým monotónním hlasem uspává žáky.

Hošková: Místo slova kluci používá výraz kruci.

Kubát: Přirovnává žáky k atomům a molekulám a vyžívá se v upalování červených gumových medvídků.

Miovský: Straší žáky učivem vyššího gymnázia a paní profesorkou Hoškovou a Hortem.

Otahalíková: Při demonstračních pokusech s propanem podpaluje sama sebe a zapaluje žákům ruce!

Šnepfenbergová: Má nevyslovitelné příjmení!

Daňková: Za všechno by střílela nebo škrtila.

Urbánek: Podává až příliš poutavý výklad, u kterého se člověk ani nemůže vyspat, protože chce mít alespoň tak dobrý přehled jako tento profesor.

Pezlarová: Své studenty oslovuje „dobrý muži“ a „dobrá vílo“.

REDAKCE

Štěpi

Barča

J. Z.

Čmelák

H.

Jitka

Terka

Pandora

Rinuška

Pája

Kája

Julybera

Rudolf

ILUSTRACE

Klára Tichá

TITULNÍ STRANA

Michael Bednář

GRAFIKA

Anna Machová

DĚKUJEME ZA POMOC

Mgr. Helena Zelinková

Mgr. Petr Matula, Ph.D.